

DZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Nr. 8.

KATOWICE, dnia 10. lutego 1923.

Rok II

- TREŚĆ: 47. Ustawa z dnia 26. stycznia 1923 roku w przedmiocie zasilenia finansów gminnych na Śląsku Cieszyńskim.
48. Ustawa z dnia 26. stycznia 1923 roku w przedmiocie diet członków Rady Wojewódzkiej.
49. Ustawa z dnia 26. stycznia 1923 roku w przedmiocie udzielenia gminie Zarzecze powiatu Bielskiego subwencji na dokończenie szkoły ludowej.
50. Rozporządzenie w przedmiocie wykonania ustawy z 20. XII. 1922 r. Dz. Ust. Śl. Nr. 2, poz. 13. w sprawie nowego uregulowania poborów urzędników i funkcjonariuszów Wojewódzkich w Górnośląskiej części Województwa Śląskiego.
51. Rozporządzenie Rady Wojewódzkiej z dnia 1. lutego 1923 roku w przedmiocie obowiązkowego ubezpieczenia się na wypadek choroby i o placach zasadniczych w Kasach Chorych.
52. Ustawa z dnia 30. stycznia 1923 roku w przedmiocie doraźnej zapomogi dla inwalidów, wdów i sierót.
53. Ustawa z dnia 30. stycznia 1923 roku o karach pieniężnych w Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy i w Ustawie Ubezpieczeniowej dla funkcjonariuszów prywatnych.

47.

Ustawa

z dnia 26. stycznia 1923 r.

w przedmiocie zasilenia finansów gminnych na Śląsku Cieszyńskim

Art. 1.

Wprowadza się ustawę z dnia 17. grudnia 1921 roku (Dziennik Ustawy Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 2, poz. 6 z roku 1922) z wyjątkiem artykułu 8 jako obowiązującą w części cieszyńskiej Województwa Śląskiego z tem, że gminy tak miejskie jak i wiejskie uprawnione będą do korzystania z udziałów o podatkach określonych w powyższej ustawie.

Art. 2.

Ustawa niniejsza obowiązuje od 1. stycznia 1923 r.

Art. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

Marszałek:

(—) Wolny.

w czasie ich urzędowania diety w tej samej wysokości, co posłowie do Sejmu Śląskiego.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) Wolny.

49.

Ustawa

z dnia 26. stycznia 1923 r.

w przedmiocie udzielenia gminie Zarzecze powiatu Bielskiego subwencji na dokończenie szkoły ludowej.

Art. 1.

Przyznaje się gminie Zarzecze, powiatu Bielskiego subwencję w kwocie tymczasowej 25 milionów marek polskich.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 3.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie.

Marszałek:

(—) Wolny.

48.

Ustawa

z dnia 26. stycznia 1923 r.

w przedmiocie diet członków Rady Wojewódzkiej.

Art. 1.

Aż do definitywnego uregulowania kompetencji Rady Wojewódzkiej, członkowie tejże z wyboru otrzymują

50.

Rozporządzenie

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20. grudnia 1922 r. Dz. Ust. Śl. Nr. 2, poz. 13 w sprawie nowego uregulowania poborów urzędników i funkcjonariuszów wojewódzkich w Górnośląskiej części Województwa Śl.

Na mocy art. 6. ustawy z dnia 20. grudnia 1922 r. Dz. Ust. Śl. Nr. 2, poz. 13 zarządzam w porozumieniu z Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1

Z uwagi na wzrastającą drożyznę wynosić będzie: miesięcznie:

a) Dodatek na żonę od 15. list. zamiast 1000 mkn. 2000 mkn.

od 1. grudnia zamiast 2000 mkn. 3500 mkn.

b) Dodatek drożyzniany do płacy zasadniczej, dodatku lokalnego i dodatku na dzieci od 16. listopada zamiast 49% — 120%.

od 1. grudnia zamiast 120% — 174%.

od 17. grudnia zamiast 174% — 232%.

Wskutek podwyżki dodatku drożyznianego obliczenie dopłaty za cały miesiąc grudeń ma być uskutecznione wedle 83% dalszego dodatku drożyznianego.

§ 2.

W celu obliczenia dodatku wyrównawczego po myśli art. 5. cytowanej ustawy należy uwzględnić 3 kategorie urzędników i funkcjonariuszów w górnośląskiej części Województwa:

1) Urzędników przejętych ze służby państwowej polskiej,

2) urzędników i funkcjonariuszów przejętych ze służby państwowej niemieckiej (Rzeszy wzgl. Prus) i ze służby komunalnej, i

3) innych urzędników i funkcjonariuszów.

§ 3.

Dodatek wyrównawczy nie może przekraczać różnicy między poborami danego urzędnika obliczonymi w markach niemieckich według norm objętych art. 1—4 cytowanej ustawy a poborami tego urzędnika w markach polskich, gdyby były obliczone za odpowiadający miesiąc według norm obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej poza górnośląskim obszarem, przyczem pobory w markach niemieckich należy w celu wyprowadzenia tej różnicy przeliczyć na marki polskie według przeciętnego kursu marki polskiej do niemieckiej z pierwszej połowy poprzedzającego miesiąca.

§ 4.

Przy obliczaniu poborów według norm polskich należy przestrzegać następujących zasad:

Aż do innego ustalenia stosunku niemieckich grup poborów do polskich stopni służbowych dla urzędników wzgl. stopni płacy dla funkcjonariuszów niższych należy obliczyć pobory według norm polskich w stopniu służbowym wzgl. stopniu płacy:

urzędników grupy niem.		według stopnia służb.
B 4	" "	III. " "
B 3 i B 2	" "	IV. " "
B 1 i XIII	" "	V. " "
XII.	" "	VI. " "
XI.	" "	VII. " "
IX. i X.	" "	VIII. " "
VIII. i VII.	" "	IX. " "
VI.	" "	X. " "
V.	" "	XI. " "
IV.	" "	XII. " "

funkcjonariuszy niższych

niem. grupy poborów

polskie stopnie płacy

I.	" "	1.	" "
II.	" "	2.	" "
III.	" "	3.	" "
IV.	" "	4.	" "
V.	" "	XII.	.. służbowy
VI.	" "	XI.	" "
VII.	" "	X.	" "

Kontraktowi urzędnicy i opłacani według specjalnych taryf korzystać mogą z dodatku wyrównawczego, o ile ich miesięczne wynagrodzenie w markach niemieckich przeliczone według zasad § 2. niniejszego rozporządzenia okazałoby się niższe aniżeli wynagrodzenie wypłacane w markach polskich funkcjonariuszowi poza górnośląskim obszarem spełniającemu takie same czynności urzędowe.

§ 5.

Dodatek za wysługę lat przewidziany w ustawie z 13. lipca 1920 Nr. 65, poz. 429 Dz. U. R. P. obliczyć należy z uwzględnieniem podziału urzędników i funkcjonariuszów wojewódzkich na trzy kategorie wymienione w § 1. niniejszego rozporządzenia w ten sposób, że urzędnikom ad 1) należy dodatek ten obliczyć zgodnie z zasadami, według których obliczono go im w służbie państwowej poza górnośląskim obszarem; urzędnikom i funkcjonariuszom ad 2) należy obliczać powyższy dodatek wedle tej ilości lat, jaką im policzono (Anrechnung auf das Besoldungsdienstalter) w dotychczasowej służbie publicznej przed przejściem do służby wojewódzkiej najwyżej jednak lat dwadzieścia z doliczeniem czasu spędzonego w tej ostatniej służbie; urzędnikom i funkcjonariuszom ad 3) a więc tym, którzy żadnej dotąd publicznej służby nie pełnili należy obliczyć dodatek za wysługę wedle tej ilości lat jaka wynika z stopnia starszeństwa grupy poborów według której otrzymuje płacę; n. p. urzędnikowi z poborami grupy VIII. stopnia 4. należy przyjąć 6 lat starszeństwa, grupy VII. stopnia 2.. dwa lata starszeństwa, stopnia 1. zaś żadnych lat starszeństwa.

§ 6.

Wypłata dodatku wyrównawczego ma nastąpić miesięcznie z góry w markach polskich równocześnie z poborami miesięcznymi.

Wojewoda Śląski:

(—) w. z. Żurawski.

51.

Rozporządzenie

Rady Wojewódzkiej

z dnia 1. lutego 1923 r.

w przedmiocie obowiązkowego ubezpieczenia, uprawnienia do ubezpieczenia się na wypadek choroby i o placach zasadniczych w Kasach Chorych.

Na mocy ustawy z dnia 27. listopada 1922 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 37, poz. 135) zarządza się co następuje:

A. O ubezpieczeniu obowiązkowym.

§ 1.

W § 165 ust. 1 Nr. 6. i ust. 2. w § 577 ust. 1 i w § 1084 Ordynacji ubezpieczeń Rzeszy w brzmieniu Rozporządzenia o obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby z dnia 1. grudnia 1922 (Dz. Ust. Śl. r. 1923 Nr. 1, poz. 4) zastępuje się słowo „siedemsetpięćdziesiątyści” słowem „czterymilijonyósmsettysięcy”.

§ 2.

Kto w czasie od 8. stycznia 1923 r. z powodu przekroczenia rocznej granicy zarobkowej lub dochodowej siedmiusetpięćdziesiąt tysięcy marek wystąpił ze swej Kasy Chorych, lub kasy chorych spółki brackiej, może w tej kasie w ciągu 6 tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wnieść o ponowne przyjęcie go na członka zgodnie z § 313 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy, o ile w chwili wystąpienia był uprawniony do dalszego ubezpieczenia, a nie jest obecnie na mocy art. 1. obowiązany do ubezpieczenia.

Kasa może uprawnionego, o ile zgłasza się celem wstąpienia, kazać zbadać przez lekarza. Choroba istniejąca już w chwili ponownego wstąpienia nie uzasadnia, odnośnie do tej choroby żadnych pretensji do świadczeń ze strony kasy.

§ 3.

O ile osoby, których regularny zarobek wynosi więcej jak siedmiusetpięćdziesiąt tysięcy marek, lecz nie więcej jak cztery miliony ośmset tysięcy marek przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, traktowano mimo przekroczenia granicy zarobkowej, miało-
dajnej dla ich obowiązkowego ubezpieczenia, nadal zez ich kasę chorych lub bracką kasę chorych, jako obowiązkowo ubezpieczonych, to ich członkostwo później nie może być już zaczęzione.

Dotyczy to również osób trudniących się przemysłem domowym (Hausgewerbetreibende), których roczny dochód wynosi więcej jak siedmiusetpięćdziesiąt tysięcy marek, lecz nie przekracza kwoty cztery miliony ośmset tysięcy marek jak i również tych wypadków, co do których w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia postępowanie sporne jest w toku.

§ 4.

Kto granicę zarobkową miarodajną dla swego obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek choroby w wysokości czterech milionów ośmset tysięcy marek przekroczył, lecz stanowiska pracy lub pracodawcy nie zmienił, traci dopiero z 1-szym dniem 4-go miesiąca po przekroczeniu granicy zarobkowej prawo do obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek choroby.

To samo odnosi się do osób trudniących się przemysłem domowym (Hausgewerbetreibende), po przekroczeniu granicy dochodowej czterech milionów ośmset tysięcy marek.

B. O uprawnieniu do ubezpieczenia się.

§ 5.

W § 176 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy w brzmieniu § 5. Ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu i uprawnieniu do ubezpieczenia się na wypadek choroby i o płacach zasadniczych w ubezpieczeniu na wypadek choroby z dnia 28. grudnia 1921 (Reichsgesetzblatt 1922 str. 5) zastępuje się słowo „czterdzieści tysięcy” słowem „jeden milion ośmset tysięcy”.

§ 6.

Jeżeli osoby będące na mocy § 5. uprawnione do ubezpieczenia zostały przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia przez Kasę Chorych w charakterze członków dobrowolnych przyjęte pomimo, że ich roczny zarobek przekroczył czterdzieści tysięcy marek, wten-
czas § 3. ma analogiczne zastosowanie.

C. Płace zasadnicze.

§ 7.

W § 180 ust. 2. Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy w brzmieniu rozporządzenia z dnia 1. grudnia 1922 r. (Dz. Ust. Śl. r. 1923 Nr. 1, poz. 3) zastępuje się słowo

„pięćset” słowem „dwa tysiące siedemset” a słowo „tysiąc ośmset” słowem „piętnaście tysięcy czterysta”.

Zmiana statutu z powodu podwyższenia płacy zasadniczej według § 7. jest aż do dalszej ustawowej zmiany § 180 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy tylko wtenczas potrzebna, jeżeli także i dotychczasowe klasy członków lub stopnie płacy mają być zmienione.

~~§ 8.~~

Zmiany płacy zasadniczej nie podpadające pod to postanowienie ustanawia tymczasem Zarząd Kasy. Uchwała Wydziału Kasowego nie jest przy Kasach Chorych potrzebna, przy których najwyższa granica płacy zasadniczej pięćset marek wynosiła, przy innych kasach tylko wtedy, jeżeli najwyższa granica ma być *podwyższona*
~~postanowienie ustanawia tymczasem Zarząd Kasy.~~ Członkowie, których płaca zasadnicza przekracza w takim razie dotąd przepisana w kasie granicę najwyższą, mają prawo do wyższych świadczeń kasy, odpowiadających ich nowej płacy zasadniczej dopiero od dnia (czterdziestego trzeciego po wejściu w życie zmiany statutu lub uchwały Zarządu (ust. 1)). Na wypadki ubezpieczeniowe, które przy wejściu w życie tego przepisu już zaszły, zmiana płacy zasadniczej nie ma żadnego wpływu.

§ 9.

Dla zatrudnionych, zobowiązanych do członkostwa w miejscowej, wiejskiej, cechowej lub brackiej kasie chorych, dla których w myśl niniejszych przepisów wchodzi w rachubę wyższa płaca zasadnicza, niż dotychczasowa najwyższa płaca zasadnicza ich kasy, są pracodawcy zobowiązani do 28. lutego 1923 podać kasie potrzebne dane do obliczenia składek.

Wykroczenia przeciw temu przepisowi karane będą na równi z wykroczeniami przeciw § 318 Ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy.

D. Przepisy końcowe.

Art. 10.

Czasokres do zgłaszania osób, które według niniejszych przepisów obowiązkowemu ubezpieczeniu na nowo będą podlegały, oznacza się do 28. lutego 1923 r., o ile on na mocy §§ 317 Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy poza ten termin nie biegnie. Zgłoszenia, które nastąpiły przed wyjściem w życie powyższego rozporządzenia, będą jako skuteczne uważane.

Art. 11.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Zastępca Przewodniczącego:

(—) Żurawski.

52.

Ustawa

z dnia 30. stycznia 1923 roku

w przedmiocie doraźnej zapomogi dla inwalidów, wdów i sierót.

Art. 1.

Z ogólnych funduszy Skarbu Śląskiego przeznacza się na doraźną pomoc dla inwalidów, wdów i sierót 150 milionów marek niemieckich dla górnośląskiej części Województwa,

50 milionów marek polskich dla części cieszyńskiej Województwa.

Art. 2.

Podziałem pokieruje Wydział Pracy i Opieki Społecznej Województwa Śląskiego.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 4.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie.

Marszałek:

(—) Wolny.

53.

Ustawa

z dnia 30. stycznia 1923 roku

o karach pieniężnych w Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy i w Ustawie Ubezpieczeniowej dla funkcjonariuszów prywatnych.

Art. 1.

Kwotę maksymalną dla kar pieniężnych zagrożonych lub dopuszczalnych w Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy lub w Ustawie Ubezpieczeniowej dla funkcjonariuszów prywatnych, a nie podpadających pod art. 1. ustęp 1. ustawy o rozszerzeniu możliwości zastosowania kary pieniężnej i o zredukowanie krótkich kar po-

zbawienia wolności z dnia 21. grudnia 1921 r. (Reichsgesetzblatt 1604), podwyższa się stokrotnie.

Przepis ustępu 1. nie ma zastosowania, jeżeli jaka kara zagrożona lub dopuszczalna jest pewną kwotą pieniężną, która ma się zastosować w pojedynczej lub wielokrotnej wysokości.

Art. 2.

W artykule 147. zdanie I. Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy i w art. 360 zdanie pierwsze ustawy ubezpieczeniowej dla funkcjonariuszów prywatnych słowo „trzysta“ zastępuje się słowa „trzydzieśc tysięcy“.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Wojewodzie.

Marszałek:

(—) Wolny.

Sprostowanie.

W Nr. 19. „Dziennika Ustaw Śl.“ poz. 63 w rozporządzeniu w przedmiocie urządzenia szkolnictwa powszechnego w art. 4. ust. 1. w drugim wierszu zamiast „zgodnie z ust. 2. art. 114 Komisji“ powinno być „zgodnie z ust. 2. art. 114 Konwencji“.